

NAUCZAĆ SIĘ (4) *vb impf*

Pierwsze a jasne.

praes 1 sg nauczaám się (1). $\diamond$ *3 sg* nauczaå się (1). $\diamond$ *praet 3 pl subst* nauczały się (1). $\diamond$ *imp 2 sg* nauczaj się (1).

Sł stp s.v. nauczać, Cn notuje, Linde XVIII w. s.v. nauczyć się.

1. *Zdobywać wiedzę* (2) : Addisco – Nauczam ízie. *Calep* 22a.

Zwrot: »[czego] na pamięć się nauczać« = animis ac mentibus mandare, ediscere ad verbum, mandare aliquid memoriae, perdiscere tamquam dictata Cn (1): iákořz fie tego/ y żydowłkie dziatki ná pámięć náuczåły/ y będąc w tym wychowåne/ y temu fie przyzwyczåiwřzy/ iáko iednego przyrodzenia [...] pilnowåły *CzechRozm* 111v.

2. *Przyzwyczajåć się [od kogo cum inf]* (1) : á ínać fie tego więcey naucza od íwoych rodziczow/ albo nauczycielow/ niřli od kogo ynego/ brac nadaremnie ymię Boże/ albo czartowłkie. *SeklKat* F3.

3. *Wyciągać wniosek, naukę [z czego]* (1) :

Szereg: »nauczać się i upewniać« (1): Naprzod ábyřmy pewnie wiedźieli/ iż ieřt żywot po śmierci [...]. kto o tym niewie ábo nie wierzy/ ábo nie myřli/ wřdy fie z tego zmartwychwřtånia náuczay y vpewniay. *SkarKaz* 207b.

Formacje współrdzenne cf UCZYĆ.

Cf NAUCZAJĄCY

MM